

AV och AN

Nr 8 December 2007 Utgivare: Avans Intresseförening

ÄLGFESTEN

Lördag den 17 november genomfördes Älgfesten i Föreningshuset. Deltagarsiffran låg runt 100 personer, mest avabor förstås, men med inslag från grannbyarna och då företrädesvis Alviksträsk. En av jaktledarna, Roger Andersson Storbäcken, hälsade gästerna välkomna och berättade litet om jakten. Markägarna hade bestämt avskjutning av tio vuxna djur och åtta kalvar och det hade så här långt infriats fränsett en kalv.

Enmansorkestern

Som vanligt stod Stefan Gerdin för musiken. Brage Westerberg drog igång allsången med den mycket trevliga Älgvisan, som en gång i tiden skrevs av Kerstin Andersson Jörs, Tommys mamma. Brage passade på att skälla litet på "ungdomarna", av 18 jägare i hans jaktlag ställde åtta äldre upp på jakten medan tio av de yngre låg hemma och sov. Ja, det krävs hårt virke för att komma upp ur sängen under veckosluten och tillväxttiden för detta är ungefär lika lång som för en rejäl norrbottenstall. Det är bara att se tiden an.

Historierna

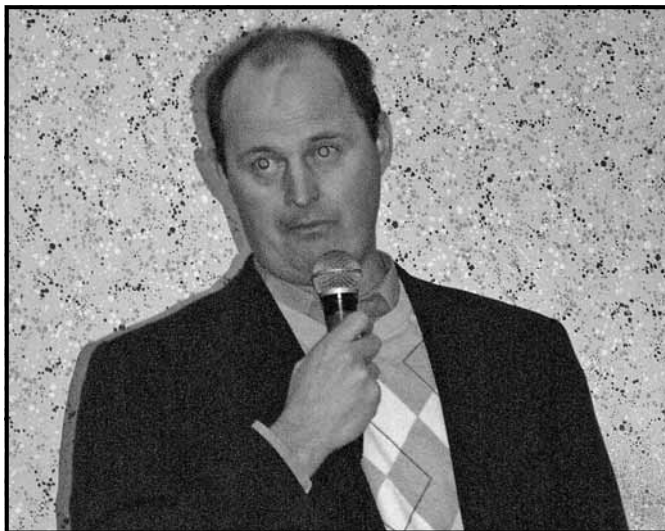
Kjell Sundström, Stenudden prisade den vackra byn och det lyckade sommarcaféet, där han noterat att de daglediga med Jörs-Tommy och Lass-Ingemar i spetsen utgjorde stamkunderna. Han började också historieberättandet och följdes sedan av "Tumstocken", Tommy Pettersson från Bränslan och Herman Sundqvist från Fällan. Gemensamt för deras historier är att de definitivt inte lämpar sig för tryck.

Maten och drycken

Lasse och Karin från Alviksträsk stod som vanligt för tillredningen av maten. Det var jättegott! En trupp frivilliga slet med dukning, disk, service och städning.

Dansen

Mansdominansen var markant vad gäller själva jakten, historieberättandet och inte minst sångbladets omvandling till segelflygplan. När det så kom till dansen så var det damerna som tog över. Tur var väl att några av herrarna tog sitt ansvar och "slet häcken av sig" på dansgolvet.

Jaktledare Roger Andersson

Britten Vikberg och Tommy Andersson i frontlinjen

Enmansorkestern Stefan Gerdin

Profilen

MARIKA VESTERBERG

En överraskande stor del av den svenska befolkningen arbetar på något vis ideellt. Om man ser på Avan med sina 350 invånare så kan fler än en tredjedel vara engagerade i föreningsarbete av något slag. Bara Avans Sportklubb valde på årsmötet i somras in 45 poster. Varför klagas det då så mycket över ledarbrist? Jo, vissa har (viktiga) uppgifter som kräver insats bara någon gång om året, som revisorer, valberedningar och vissa kommittéer. Andra deltar kanske bara i styrelsearbetet, men så finns det ett mindre antal personer som sköter den praktiska verksamheten. Snart sagt dagligen jobbar de för sin förening och ibland i flera föreningar eller sammanhang samtidigt. En sådan person är Marika Vesterberg från Bränslan.

Marika

Hon saknas sällan, om man säger så. Sekreterare i sportklubbens huvudstyrelse, med i Byautvecklingsgruppen. Är det städning vid hockeybanan så är hon där och är det paltfest eller kaffeservering i Föreningshuset, så nog är hon där. Men det som tar mest tid är ishockeyn. Hennes man Lars-Erik är tränare inom ASK och deras barn Jonas -93 och Jens -97 spelar i var sitt lag. I stort sett dagligen skall barnen skjutsas till träning och tävling.

Den äldre pojken tränar fyra dagar i veckan i Luleå och därtill kommer matcher. Den yngre tränar i Avan, men det är en bit från bostaden, så där behövs det också skjuts.

Vad är det som driver dig och hur orkar du? – *”Det är roligt och stimulerande, man lär känna många människor och så är det viktigt att det finns verksamhet för byns ungdomar och att den fungerar bra”.*

Det ligger en stark social tanke i det Marika säger. Med tiden brukar det också smyga sig in en önskan om att det idrottsligt skall gå bra för ungdomarna, kanske någon i framtiden till och med kommer att spela i Elitserien. Det är en stolthet för klubben och byn. Det brukar också uppstå en kärlek till klubben och den kan bli livslång, vilket inte betyder att man måste vara ledare livet ut. Det har nog heller inte Marika tänkt, men hon ger sig knappast i första taget!

Från Måttsund

Marika är född i Måttsund och träffade på vägen genom livet Lars-Erik med rötter ett par hundra år bakåt i Avan. 1993 fick de möjlighet att köpa Fritiof Hanssons hus i Bränslan, ett hus som de sedan byggt ut och som ger gott utrymme för familjen. I Bränslan, som ligger på vägen mot Selet, finns 7-8 hus som bildar en trevlig byadel av Avan. Lars-Erik är född ”runt hörnet” på Alviksträsksvägen. För den som undrar hinner Marika även med ett arbete som administratör på Universitetet.

Marikas pappa var ledare för ishockeyn i Antnäs och lillebror Mathias har spelat i Avans lag. Så hockeyn har funnits i bilden hela tiden. För henne själv blev hästar och ridning det stora intresset i Måttsund, något som hon nu tagit upp igen hos sin syster som bor och har häst i Bensbyn. Och skulle hon med tiden skaffa egen häst, så är det inte särskilt långt till sportklubbens ridbana i Lillbacken.

HÄNDER I AVAN

Hockeybanan behöver ett handtag

Det är mer eller mindre en bragd att Sportklubben lyckats bygga en ishockeybana och dessutom upprätthålla den i mer än 40 år. Klubbens ungdomar har därigenom haft träningsmöjligheter i hemmaby och år efter år håller de till där på kvällarna. Alla barn i skolan har också fått möjlighet att lära sig åka skridskor och det är en viktig sak.

Nu krävs det en hel del arbete att hålla banan i stånd och där sviktar det nu litet. Några få tvingas lägga ned alltför många timmar för att banan skall vara åkbar. Det skulle behövas fler personer som kan hoppa in till exempel vid större snöfall. Det är faktiskt riktigt kul att jobba i ett gäng och så får man ju litet träning också.

Om Du är intresserad att ta ett tag då och då, ring ishockeysektionens ordförande Tommy Andersson, 26 01 06.

Tipsrunda Annandagen

Under Annandagen arrangerar motionssektionen inom ASK en tipsrunda med promenad Hultet Runt. Start och mål är vid ishockeybanan och du kan starta när du vill mellan kl. 11.00 och 13.00. Det kommer att finnas en fikastation efter banan där du bjuds på ett extra bränsleintag för att stå distansen ut. Köldgräns är satt till 15 minusgrader. Håll utkik efter inbjudan på byns anslagstavlor!

Årsmöte

Intresseföreningen och Byautvecklingen

Avans Intresseförening kommer att hålla årsmöte torsdag den 28 februari. Motioner skall lämnas till ordföranden Maria Andreasson, Dalvägen 501, senast den 14 februari. Byautvecklingsgruppen har inget eget årsmöte, utan redovisar sin verksamhet vid samma tillfälle.

Paltfest

Ishockeylaget pojkar 93-94 arrangerar paltfest i föreningshuset lördagen den 19 januari. Se anslag på byns tavlor.

Älgfesten

Festkommittéen: Johan Jansson, Fredrik Sandström, Marianne Engberg, Lars-Erik Sundström, Jonas Bäck, Karin Sandström, Hans Isaxsson, Andreas Sundström

Kerstin Westerberg, Monika Lind, Gerd Stråhle

Lena och Ulla Jansson

Lars-Erik Sundström, Tommy Pettersson, Sven Lind

Magnus Olofsson och Ove Andreasson med fruar

Lass-gården

Lassgården är en av de gårdar som blev utflyttad från byakärnan vid laga skiftet på 1870-talet. Ingemar Jansson, som nu driver i gården i Stenudden, brukar med glimten i ögat säga att det var det bästa som kunde ha hänt. Vad han nu kan mena med det. Men ofta blev det så vid dessa skiften att den första utflyttade generationen förlorade på flytten medan efterföljande generationer som regel tjänade på den. Man fick inte minst en sammanhållen mark.

Gården och släkten

När det gäller Lassarna måste man skilja på gården och släkten. Släkten har funnits i Avan åtminstone från början av 1700-talet medan den fastighet, som flyttades ut till Stenudden är äldre än så. Den hamnade i Lassarnas ägo runt 1850.

Lasstomten

Den gamla Lasstomten, som man ännu talar om, ligger mitt i byn mellan Leif Sundström och Bengt Westerberg. Gården har fastighetsbeteckningen 4, samma som Lars Jakups (Leif S.), men fanns före denna. Den kan vara en av de äldsta i byn, även om själva byggnaderna säkert har bytts under seklernas gång.

Lassläkten

Erik Jönsson Aborre född 1709 gifte in sig med Karin Larsdotter i nr 12. Huset stod där Sigurd Fabricius ladugård ligger, rakt över vägen från Avans Svett och Svets. Nästa generation blev Erik Eriksson (Ersson) den gamle f. 1746. Hemmet delades mellan honom och brodern Jöns. Den senare byggde någon gång kring 1789 det man kallar "Nordströms", där nu Anders Carlqvist och Ingemar Janssons dotter Lena bor. Lena har alltså flyttat hem till den gård som för 200 år sedan fanns i hennes släkt och som 1826 köptes av Jakob Nordström, där Anders nu utgör

den sjätte generationen. Nästa man i kedjan är Erik Eriksson den unge f. 1790. Man vet att både den unge och den gamle Erik var färjkarlar, troligtvis i Avan.

Så kommer då Erik Åström f. 1814. Han är född i 12:an, men står som ägare till gamla Lassgården på nummer 4 från 1852. Det blir han som flyttar till Stenudden. Hans son Johan f. 1861, Lass-Johan, blir nästa ägare och han driver under något decennium lanthandel i gården. Sedan är vi inne i någorlunda modern tid. Lass-Axel f. 1908 driver gården på 1900-talet. Han förblev ogift, men hans syster Nanny gifte sig med avabon Alex Sundberg. Etta av deras barn hette Ragnhild och det blev hennes son, Ingemar Jansson, tog över jordbruket efter Lass-Axel.

Kökslassar och bakustulassar

Erik Åströms söner Johan och Erik Gustav kom att dela hemmanet. Den senare fick med bagarstugan i avstyckningen och Johan fick huvudgården. Man talar ännu om bakustulassar och kökslassar. Ingemar tillhör de senare.

Välskött företag

Ingemar och Ulla Jansson driver nu gården som har ett mycket välskött och allsidigt jordbruk med spannmåls- och potatisodling och skogsbruk. Tills för något år sedan fanns även kor på gården.

Lassgubben och ryssarna

I 1808/09 års krig blev "Lassgubben" ihjälslagen av två ryssar. De gjorde inbrott hos baron Hermelin, som hade tre gårdskarlar. Den äldste, "Lass-gubben", hann inte undan utan blev misshandlad och avled efter tre dagar. Ryssarna fick dock sitt straff, som bestod i att de fick springa gatlopp mellan Jörs och Lars Jakups tills de dog. Den ihjälslagne avabon torde inte tillhöra Ingemars släkt utan de som tidigare ägde Lassgården.

Ingemar och Ulla Janssons gård i Stenudden

Lass-affären

Ragnar Sundberg har berättat att hans morfar Johan Eriksson, "Lass-Johan", drev diversehandel i Lassgården, Stenudden. Ulla Jansson har hittat en liggare fylld från pärm till pärm med alla som handlade – och vad de handlade – i affären från den 1 januari 1889 till i augusti 1892. En ny lag om handelsregister 1887 stadgade att nystartade och pågående affärsverksamheter skulle anmälas till myndigheterna och kungöras i pressen. I Post- och Inrikes Tidningar står den 15 juni 1888 att Johan Eriksson "fortfarande idkar handel". Affären lades ned den 22 maj 1895. Förmodligen startade verksamheten tidigast 1886 för det verkar som om en Anders Andersson hade affär fram till detta år några hundra meter från Lassgården.

Av de kunder som står angivna i liggaren är det 15 familjer som handlar mest, 14 av dessa är från Stenudden och Sandnäset och den femtonde är från Höbäcken. Det betyder att det rimligtvis bör ha funnits en affär i centrala byn parallellt med Lassbutiken.

En anteckning i liggaren år 1892 anger att Carl Magnus Nordström (Lövnäset) 1893 "betalt 10 kr i Luleå" för de uthämtade varorna året före. Detta kan betyda att Lass-Johans affär var ett *Nederlag* för någon i Luleå, till exempel någon grossist. Det finns exempel på sådant i andra nederluleåbyar.

EXEMPEL PÅ VAROR

Lägg märke till de många enheterna. Metersystemet (meter, kilo, liter) infördes 1873 med vissa övergångsbestämmelser, men det tog årtionden innan de helt slog igenom.

Ett speciellt enhetstecken som finns i varuboken skulle kunna betyda (skålpund)

1 seck rågsikt	22.00 kr
1 seck kli	6.50 kr
1 pund hvetmjöl	17.50 kr
1/8 kg sirap	25 öre
1 kg caff	1.80 kr

1 (skålpund) surugat (för kaffe)	25 öre
½ kg socker	50 öre
½ fat salt	50 öre
1 kg smör	1.80 kr
2 kg flesk	3.60 kr
1 fjärding strömming	4.50 kr
1 lax	2.25 kr
2 (skålpund) Bresilja	50 öre
1 kg ärter	50 öre
25 skorpor	1.00 kr
1 fot salt	1.00 kr
1 lod chanel	6 öre
5 ort chanel	12 öre
lakritz	5 öre
6 lod kronsyra	36 öre
2 hektogram snus	25 öre
¼ (skålpund) Husar (tobak)	25 öre
1 låda sigarett	30 öre
tendstickor	5 öre
1 rulle sytråd	12 öre
2 kg garn	3.80 kr
½ (skålpund) svart bomullsgarn	70 öre
½ (skålpund) Wiktoriegarn	1.00 kr
1 bunt oblekt garn 14	7.75 kr
4 alnar blekt lerft	1.00 kr
2/3 liter barnolja	60 öre
1 par bordknifvar	50 öre
2 koppar	50 öre
1 fat	25 öre
1 rothborste	40 öre
1 Örntvål	10 öre
¼ kg grönsåpa	7 öre
½ (skålpund) Witriol	10 öre
1 (skålpund) lim	45 öre
½ (skålpund) sterkelse	15 öre
1 kg krita	1.00 kr
1 sats ferg	25 öre
¼ kg linolja	50 öre
25 st 3-tumsspik, smide	25 öre
400 st 3-tumsspik	80 öre
2 st liar	4.50 kr
tvål	5 öre
1 lampglas	2.57 kr
1 tom fotogenfat	1.50 kr
1 hatt	4.00 kr
3 par hengslen	1.80 kr

Nedre raden: Svea f 1908, Signe f 1911, Selma Maria f 1868, Lass Johan f 1861, Stående andra raden: Alice f 1894, Jenny f 1896, Nanny f 1898, Axel f 1905, John f 1901

Smått och Gott

Nya postnumret

Janne Norberg och Signar Hammargren har haft möte med postchefen i Luleå, Anders Andersson, angående vår önskan att ändra postnummer från Boden till Luleå. Tidtabellen blev spikad. Ändringen träder i kraft den 1 april nästa år. Det nya numret lämnas ut den 15 februari, så att vi kan informera våra brevvänner och den 26 februari hålls allmänt möte i Avan. Information kommer också i brevlådan.

Storstädad vid stranden

Byautvecklingsgruppen gjorde i oktober en storstädning av strandremsan vid färjan. Nu ser det riktigt trevligt ut, båtar och vagnar ligger snyggt upplagda med "Afrika Drottning" som riktmärke. Det är bara Ingrid Bergman, Humprey Bogart och en låda whisky som saknas.

Majbrasan är kanske inte den vackraste vy, som man kan bjuda gäster till byn som kommer med färjan. Den har blivit väldigt omfattande de senaste åren och innehåller mer än sådant som är brännbart. Järn, glas, däck dumpas och därtill materiel som utvecklar giftig rök, plastprodukter. En mer undanskynd plats vore önskvärd, men är inte lätt att hitta. Dessutom är platsen vid färjan perfekt just på Valborgsmässoafton.

Söndagsskolan

Söndagsträffarna i föreningshuset som behandlar byns historia har haft två träffar i december. Fortsättning följer under 2008.

Upprustning i Föreningshuset

Intresseföreningens styrelse har under Mats Isakssons ledning lagt ett nytt golv i Föreningshusets bardel. Den omfattande renovering av huset som genomfördes för 20 år sedan står sig fortfarande bra, men en del saker borde åtgärdas. Delar av köksinredningen börjar se sliten ut, målning och tapetsering skulle behövas i bardelen. Fönsterrenovering är på gång, liksom en ny trappa vid reservutgången. Det här kommer att åtgärdas i den takt ekonomi och arbetsinsatser tillåter.

Lektion i Tyska

Det här stod att finna i en stor tysk musiktidning (man behöver knappast kunna tyska för att förstå innehållet): Buskspel i Norr. Als das "heftigste Musikfest" macht das traditionsreiche Akkordeon- och Harmonikafestival in Avan (Schweden) von sich reden. Jam Sessions, Harmonikamusik, Blues, Rock, Folk... und alle andere musikalischen Formen kurzweiliger Unterhaltungsmusik kommen hier vor's Publikum – unter Freien Himmel, in Zelten oder in den verschiedensten Räumlichkeiten des Ortes.

Bjud på brädhögen

I bodan vid Föreningshuset finns ett parti bräder 2,5 x 10 cm. Det rör sig om cirka 300–350 bräder i längder runt fyra meter. Tag kontakt med Janne Nordström, tel 26 02 88, för visning.

Färjan

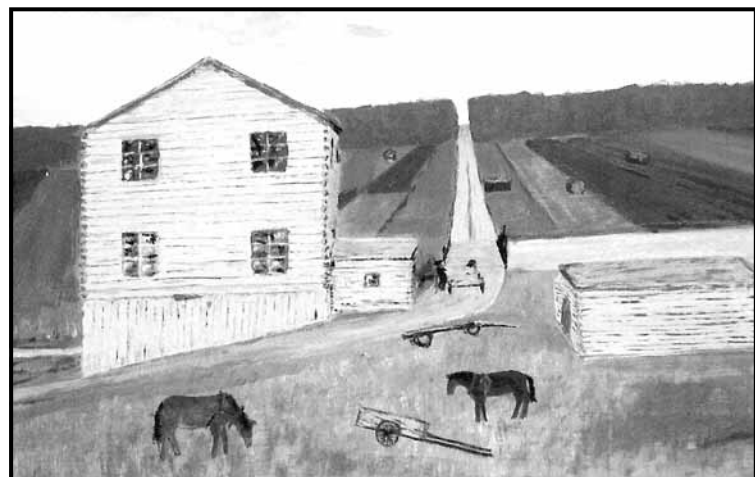
I år stängdes färjtrafiken den 25 november, vilket är en ganska normal tidpunkt. Isen, sett över hela älven, la den 18 november. Förra vintern slog Theresia rekord och gick inte i ide förrän den 4 januari.

Rensat vid Fällbäcken

Avan är i grunden en öppen by och därför är det extra roligt att slyn nu är rensad vid bäcken, från Fällbron och cirka 300 meter mot byn. Det har blivit en vacker vy över Sörrånningen (sydröjningen) och upp mot Hultbacken. Lennart Pettersson har hållit i yxan och röjt upp skiftena Carlqvist, Jansson och det egna medan ekströmmarna rensat upp sitt skifte. Nu står det en kur vid kanten, vilket kan betyda att Sigvard Markström tänkt ta nästa steg. Lennart har också rensat Ingemar Jansson skifte mitt emot laxfisket. Det ena brukar ge det andra, så fler strandremsor kanske frigörs efterhand.

Nedan: Kvarnen vid Fällbäcken för 100 år sedan

FÅGELÅRET

Årets sensation var den vita stork som den 28 maj besökte byn och observerades av fyra bybor. Den kom österifrån. En annan sensation kom västerifrån. Under Påsken uppenbarade sig en järv i Beten, visserligen ett fyrfota rovdjur, men här får den gå in under kategorin ”främmande fågel”. Sportklubbens ordförande hade nöjet att få träffa den och tjänstemän från Länsstyrelsen inspekterade för säkerhets skull spären.

Bofink

Flyttfåglarna kom tidigt i år. Ett tiotal arter dök upp redan i mars, till exempel snösparven redan den 14 mars, bofinken den 26 och sånglärkan den 29 mars. Det verkar också ha tinat fort i inlandet, för många fåglar fortsatte nästan direkt, men en flock på 300 tranor höll till i Beten och det var svanar och flera sorters gäss på älven. Däremot sågs inte så mycket sjöfågel i övrigt.

Sidensvansarna passerade bara byn under hösten på väg söderut. Det fanns inga rönnbär här och tydligen inte heller norrut där de kom ifrån. Det blev nog direktlinje till Europa och kalasande på fallfrukt. Mycket glädjande är att starna ökar i antal och man kunde se flockar på ett par hundra individer. Staren är en riktig avafågel som tidigare fanns i kolossala mängder, men någon gång på 70/80-talet började fransmän och engelsmän spruta gift på dem och de försvann nästan helt.

Till höger: Pär Stenelund i kretsen av spelemän

ÅRETS BY

2007 valdes Mörön till Årets by i Luleå Kommun och året dessförinnan var det Klövern som fick utmärkelsen. Avan har tidigare ansökt och framhärdat nu i sina försök med hopp om att bli Årets by 2008. En diger lunta har bifogats ansökan med redogörelse för byns aktiviteter där naturligtvis Höslaget är den stora händelsen. Men det finns mycket annat också, det rika föreningslivet med Sportklubben i spetsen, Buskspel med mera.

SKÖRDEÅRET

2006 var ju en mycket torr sommar och det var nära att potatisskörden hade slagits ut. I somras var det betydligt regnigare, men skörden i stort blev väl någorlunda normal även om slåttern drog ut på tiden. Under första veckan i juli gick det bra att slå, men sedan kom en veckas regn. Från den 19 juli och någon vecka framåt var det åter fint slåtterväder, men så blev det regn igen. Det gällde att ha litet tur med det man företog sig i slåtterväg. Utfallet på hö blev bra och när det gäller ensilage så blev återväxten på sina ställen litet klen. När det gäller spannmålsskörden, brukar man säga att man inte kan räkna i skörden innan den är tröskad. Under tröskperioden blev det åter regnigt, men den mesta spannmålen kom in om än med hög vattenhalt. Roligt är att rybsskörden blev bra, nu gäller det bara att Tommy och Signar får en vettig avsättning för produkten, Vad gäller potatisodlarna verkar de ha haft gynnsamma villkor i år.

SPELMANSSTÄMMAN

I november, dagen före Fars Dag, hölls den 17:e spelmansstämman i ordningen hos Pär Stenelund, Nykall. Det var som vanligt knökfullt i huset med musikanter från när och fjärran och en hel del publik. Åtgången på palt kan man inte heller klaga över. Några av musikanterna var från Avan. De hade en lätt resa i bra väder. Värre var det för gänget från Vilhelmina, som fick köra på oplogade vägar i ogjort väder. Resan tog sex timmar mot normala tre och en halv.

Henry Willman

Birger Grahn

Avans Fästning Unbyns flygplats

Bodens gördelfästning, som tillkom för 100 år sedan, är ett storverk när det gäller fästningsbyggen även internationellt sett. Nu har den spelat ut sin roll, vissa delar har plomberats och andra har blivit museer. Boden var under en tid, och kanske fortfarande, den största garnisonsstaden i landet med många regementen. Varje år tidigare gjorde 2000 unga män sin värnplikt här.

”Det finns en plats på jorden där solen aldrig ler
Den platsen heter Boden
dit vill jag aldrig mer”.

Det är litet märkligt att det skulle ta 100 år efter ryssarnas infall i Norrbotten 1809 och förlusten av Finland innan man åtgärdade det obefintliga fasta försvaret i norr. Men förhållandet gnagde på samvetet hos de ansvariga inom försvarsmakten.

Försvarsverk i Avan

Med jämna mellanrum under hela 1800-talet gjordes utredningar och man ansåg att de nordliga älvarna i sig kunde utgöra försvarslinjer, där fienden kunde slås tillbaka eller uppehållas. Särskilt viktig i det sammanhanget ansågs Ångermånälven. 1824 rekognoscerade dock en överste Peyron de nordliga trak-

terna och han förordade i stället Luleälven. Vid Avan kunde enligt hans mening lämpligen en mindre försvarsposition upprättas som stödjepunkt för operationer i området. Tankegångarna realiserades dock inte. Det går inte att veta var man skulle ha placerat denna anläggning, kanske Storbodberget. Var den än hade lagts hade Avans karta ritats om ordentligt.

Civilflyget i Unbyn

Men det som kunde ha ändrat och på sikt nästan raderat ut hela byn vore om civilflyget hade förlagts till det flygfält som under andra världskriget byggdes mellan Unbyn och Avan. Flygvapenchefen Nordenskiöld vägrade efter kriget att släppa in civilflyget på Kallax och hänvisade envetet till Unbyns flygfält. Som tur är byts flygvapenchefer ut efter hand.

Kanoner i Sunderbyn

Det var inte bara i Boden om försvarsanläggningar anlades utan även uppåt och nedåt älven. Två halvbatterier med 15,2 centimeters kanoner var placerade mot älvmynningen. Det ena på Hertsöberget med pjäser från pansarskeppet Åran och det andra på Duggraberget i Sunderbyn med räckvidd ut i skärgården.

Snöfästning hos Kläpp-Sundströms under första världskriget

TITUS

Nu har dom ställt till det! Matte och husse har tagit hit en hund till, en uppkäftig valp i värsta trotsåldern. Han heter Elliot. Först trodde jag att han bara skulle hälsa på några dagar, men jag bedrog mig. Jag kanske får dras med honom för gott. På alla vis försöker jag uppföstra honom, men ingenting tycks hjälpa. Elliot tar mina tuggben, äter upp min mat, ligger i min korg och tar över mina favoritvilställen i huset. Samtidigt måste jag erkänna att det är det ganska kul. Vi busar mycket, både inom- och utomhus och upplever många äventyr tillsammans. Det har blivit litet fart i huset.

Matte och husse i all ära, men någon vidare rusch är det inte. Det är visserligen inte så dumt att bo med pensionärer, man behöver sällan vara ensam, man blir ständigt omklappad, man får ett par timmars promenader varje dag och det är lätt att lura av dem godis. Men, som sagt, fort går det inte. Leker man kasta pinne så tar det en halv dag för dem att böja sig ned, fokusera och greppa om pinnen och sedan resa sig med en gest mot ryggen och ett litet stön.

Riktigt pinsamt är när de sätter sig i våra spänningsfyllda fätöljer med besynnerliga dynamiska linjer. Det är nätt och jämt att de kommer upp igen. Sådana möbler skulle kunna ha en avgörande betydelse när det gäller att bestämma en människas pensionsålder. Kommer man upp betraktas man som arbetsför, kommer man inte upp, så sitter man där man sitter och pensionsbeskedet kommer som ett brev på posten. Hundan vilken intelligent tanke, den skulle Elliot aldrig kunna åstadkomma!

Titus

